

Wstęp

Postępowanie w sprawach o wykroczenia określone jest jako prawnie uregulowana działalność organów procesowych i uczestników postępowania zmierzająca do realizacji materialnego prawa wykroczeń. Wykroczenia, chociaż wyodrębnione ze względu na niski stopień społecznej szkodliwości (materialną zawartość), stanowią zdecydowaną większość naruszających normy sankcjonowane zachowań, które są najbardziej uciążliwe dla społeczeństwa. Stąd niebagatelne – także ze społecznego punktu widzenia – znaczenie postępowania w przedmiocie odpowiedzialności za popełnienie czynów godzących niejednokrotnie w bardzo istotne dobra chronione prawem, jak np. bezpieczeństwo w ruchu drogowym czy stosunki pracy, ochrona środowiska lub bezpieczeństwo i porządek na wszelkiego rodzaju imprezach masowych. Wskazany cel określa zadania i przedmiot postępowania. Osiągnięcie go i tym samym realizacja zadań nałożonych na postępowanie jest możliwa jedynie przy aktywnym, prawidłowym działaniu uczestnika tego postępowania, jakim jest organ uprawniony do ścigania wykroczeń. W założeniu ustawowym jest to organ, którego jednym z zadań jest zwalczanie i zapobieganie popełnianiu wykroczeń. Na prawidłową reakcję na popełnione wykroczenie składają się m.in. doświadczenie wynikające z praktyki, a także czytelność przepisów regulujących postępowanie w sprawach o wykroczenia.

Oddana do Państwa rąk publikacja w podtytule nosi nazwę – „Nowelizacja w praktyce”, problemy w niej poruszane odnoszą się do zmian legislacyjnych, które wprowadzono w ostatnim czasie tak w materialnym, jak i procesowym prawie wykroczeń.

Redaktorzy